

Machtiging tot het verlenen van financiële medewerking ter zake van de aanleg en exploitatie van een pijpleiding tussen het gebied van de Nieuwe Waterweg en dat van het Noordzeekanaal

Wijziging van hoofdstuk XIII (Departement van Economische Zaken) der rijksbegroting voor het dienstjaar 1965

(Deelneming in het aandelenkapitaal van en garantie voor de betaling van rente en aflossing door een Nederlandse N.V., welke zich ten doel stelt de aanleg en de exploitatie van een pijpleiding)

VOORLOPIG VERSLAG

Nr. 5

De vaste Commissie voor Economische Zaken, in welke handen de onderhavige ontwerpen van wet werden gesteld, heeft de eer daaromtrent het navolgende verslag uit te brengen.

§ 1. Algemeen

Bij de bespreking van de ontwerpen in de commissie vroegen men zich allereerst af waarom de Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, alsmede de Staatssecretaris voor de Volksgezondheid de toelichting niet medeondertekend hebben. Een motivering daarvan zou de commissie zeer op prijs stellen.

Vele leden verklaarden vervolgens er nog niet van overtuigd te zijn, dat het verlenen van financiële medewerking aan de aanleg en exploitatie van deze pijpleiding een taak van de overheid moet zijn. In het algemeen konden zij niet inzien, dat het aanleggen van een pijpleiding een essentieel onderdeel is van de infrastructuur, waarvoor de overheid zou moeten zorgen zoals voor water-, land- en spoorwegen. Naar hun mening kan men een pijpleiding moeilijk zien als een openbare voorziening. Bovendien is de juridische status een geheel andere. Zij wilden een pijpleiding liever vergelijken met andere transportmiddelen zoals auto's en schepen, die toch ook niet door de overheid worden gefinancierd. In dit verband wilden zij de vraag stellen of niet gevreesd moet worden, dat met het aannemen van deze wetsontwerpen een precedent zal worden geschapen, waarvan de gevolgen niet zijn te overzien. Valt niet te verwachten, dat andere oliemaatschappijen zich hierop zullen beroepen als bij hen eveneens de behoefte aan een pijpleiding ontstaat? Men kan zich ook andere voorzieningen voorstellen, die door bepaalde bedrijven op prijs zouden worden gesteld, doch die tot dusver door het bedrijfsleven zelf tot stand worden gebracht. Is nagegaan, of deze pijpleiding op particuliere basis tot stand kan worden gebracht? Is hiertoe overleg met het bedrijfsleven gepleegd? Als Mobil Oil, blijkens de aanhef van § 3, blz. 3, rechterkolom, zo sterk de voorkeur geeft aan een vestiging in Amsterdam, welke duidelijke redenen bestaan er dan nog voor deelneming van de overheid in het voorgestelde project? Welke andere verplichtingen zijn de Regering en de gemeente Amsterdam nog voornemens aan te gaan?

De aan het woord zijnde leden waren verontrust door de grote omvang van de garantieverplichtingen, welke uit de transactie zullen voortvloeien. Een duidelijker inzicht in de goede en kwade kansen van deze regeling achtten zij zeer gewenst. Daarom zouden zij het op prijs stellen te vernemen of de overgelegde becijferingen het maximum van het overheidsrisico aangeven. Heeft Mobil Oil zich tot een bepaald minimumgebruik van de leiding verplicht, dan wel is er een minimumvergoeding voor het gebruik overeengekomen? Is ook overwogen andere publieke of private lichamen als aandeelhouder tot de N.V. toe te laten?

Aan het slot van hun inleidend betoog verklaarden de aan het woord zijnde leden het juist gevonden te hebben indien met de indiening van deze wetsontwerpen zou zijn gewacht totdat aan de twee in de memorie van toelichting vermelde voorwaarden zou zijn voldaan.

Vele andere leden wilden gaarne hun waardering betuigen voor de voortvarendheid, waarmede de verantwoordelijke bewindslieden streven naar een concrete verbetering van de regionale economie in de noordelijke sector van de randstad. Zij zeiden in beginsel niet afwijzend te staan tegenover de voorgestelde methodiek ter verbetering van de industriële infrastructuur. Nochtans hadden zij behoefte aan enige nadere informatie ten einde beter de consequenties van de door dit wetsontwerp mogelijk gemaakte werken te kunnen overzien. Voor wat betreft de regionale ruimtelijke ordening, de milieuhygiëne en de verwachtingen ten aanzien van eventuele verdere uitbreidingen van de petrochemische en aanverwante industrie aan het Noordzeekanaal zouden zij daarop in het vervolg van dit verslag nog terugkomen. Met betrekking tot de rol van de overheid bij de financiering en de exploitatie van de pijpleiding vroegen zij zich af, of de oprichting van de N.V. Nederlandse Pijpleidingmaatschappij moet worden beschouwd als een incidenteel geval, specifiek bedoeld voor het opvangen van de niet geheel complete havenfaciliteiten in het Noordzeekanaalgebied, dan wel of pijpleidingen in het algemeen moeten worden gezien als een combinatie van transportmiddel en transportweg, waardoor zij als zodanig deel uitmaken van de infrastructuur. Zou het, zo informeerden zij, niet gewenst zijn voor het beheer en de exploitatie van pijpleidingen tot een meeromvattende wettelijke regeling te komen?

Voorts vroegen deze leden of, als Amsterdam niet als plaats van vestiging zou zijn gekozen en de met de vestiging aldaar samenhangende bijdrage van de overheid in de kosten van het transport van de grondstof niet zou zijn toegezegd, de vestiging van dit bedrijf niet slechts aan Amsterdam maar ook aan Nederland zou zijn voorbijgegaan. Indien deze vraag bevestigend moet worden beantwoord, kunnen de bewindslieden dan mededelen in hoeverre deze overweging heeft gegolden als motief voor het aandeel van het Rijk in de financiering van de pijpleiding?

Verscheidene leden, die de wetsvoorstellen belangrijk achtten voor een verdergaande industrialisatie van Amsterdam, plaatsten bij de inhoud daarvan toch een aantal vraagtekens. Zo wezen zij erop dat de weg, die de Regering gaat bewandelen, die is van het vormen van een N.V., waarvan het aandelenkapitaal gezamenlijk door Rijk en gemeente wordt verschaft. Deze leden merkten op, dat deze weg ter bevordering van de industrialisatie kan worden bewandeld, doch dat zij in landen, waar geen staatsexploitatie met betrekking tot de olie voorkomt, ongebruikelijk en mitsdien niet zonder grote bedenkingen is. Indien de gekozen vorm dan ook al voor dit geval acceptabel is, zo mag zij in geen geval beschouwd worden als een precedent voor soortgelijke situaties elders in het land. Overigens achtten de aan het woord zijnde leden het bezwaarlijk, dat de merites van de wetsvoorstellen zich in belangrijke mate aan een publieke beoordeling onttrekken omdat het vertrouwelijke karakter van de overgelegde gegevens met betrekking tot de te verwachten exploitatieresultaten en de conceptstatuten geen vragen ter zake in dit verslag mogelijk maken. Deze en andere leden vroegen daarom of de bewindslieden het vertrouwelijke karakter aan deze stukken alsnog willen ontnemen zodat een afgeronde beoordeling mogelijk zal zijn.

De bedenkingen van verscheidene leden, hiervoren bedoeld, tegen de vorming van een N.V. Nederlandse Pijpleidingmaatschappij, waarvan het kapitaal gezamenlijk door Rijk en gemeente wordt gevormd, betroffen ook de waarschijnlijke gevolgen daarvan, met name het gedurende een veel te lange tijd niet sluitend zijn van de begroting. Blijkt ook daaruit niet de onjuiste opzet, zo vroegen zij? En is het nu nodig de pijpleiding zodanig ruim op te zetten, dat deze pas na jaren zijn rendabele vervoerscapaciteit bereikt? En leidt dit er weer niet toe dat méér raffinaderijen worden opgezet dan wellicht uit een oogpunt van luchtverontreiniging gewenst is?

Verscheidene leden waren van oordeel dat het, gelet op de te verwachten exploitatieresultaten gedurende de eerste jaren, geen verwondering behoeft te wekken dat de belangstelling van het particuliere risicodragend kapitaal voor deze investering

nihil moet worden geacht. De daaruit voortvloeiende consequentie, nl. dat de overheid de financiering, c.q. de garanties voor haar rekening dient te nemen, wilden zij accepteren ook in die zin, dat later niet tot overdracht van aandelen in de particuliere sfeer wordt besloten zodra bij de exploitatie van de pijplijn een winstgevend tijdperk is aangebroken. Hoe denken de bewindslieden over deze gedachtengang?

Enkele leden vroegen waarom voor de eigendom en de exploitatie van de pijpleiding de vorm van de N.V. gekozen is in plaats van die ener overheidsdienst. Zou in dit laatste geval de Algemene Rekenkamer niet de nodige controle hebben kunnen uitoefenen? Wie zal deze nu gaan verrichten?

Een aantal leden vroeg tenslotte, of de bewindslieden kennis hebben genomen van de uitspraak van wethouder De Boer van Velsen, dat de gunning voor de aanleg van de pijpleiding reeds heeft plaatsgevonden. Indien deze uitspraak juist zou blijken te zijn, door wie is dan de gunning verleend en welke rechtsgevolgen moeten daaraan worden toegekend, nu de betrokken naamloze vennootschap nog niet is opgericht? Sommige leden zouden in dat geval willen weten, welke betekenis nog moet worden gehecht aan het gemeen overleg met de Staten-Generaal over de onderhavige wetsontwerpen.

§ 2. Vraagstukken van ruimtelijke ordening

Vele leden hadden met belangstelling kennis genomen van de beschouwingen in de memorie van toelichting inzake de industriële structuur van Amsterdam. Zij zouden het evenwel op prijs stellen, wanneer de Minister zijn mededelingen ter zake met concrete gegevens zou staven. Is het, zo zouden deze leden willen weten, noodzakelijk, dat men de genoemde problemen te lijf gaat met bedrijven van omvang en type als in de memorie van toelichting weergegeven? Zij veronderstelden, dat de nadruk evenzeer zou kunnen vallen op „light engineering”, hetgeen beter zou aansluiten bij het bestaande patroon. In ieder geval hadden zij duidelijke argumenten gemist, waarom slechts de thans gekozen vestigingsplaats voor Mobil Oil in aanmerking kwam. Zou uit nationaal oogpunt een dergelijke vestiging elders in den lande minder gunstig zijn geweest? Te denken valt aan het Waterweggebied, het Sloe- of Reimerswaalplan en het Eemshavengebied. Is vestiging in noordelijk Noord-Holland overwogen? Kan de pijpleiding eventueel daarheen worden doorgetrokken?

Dat men de procedure van streek- en bestemmingsplannen wil en moet volgen, waren deze leden nog bereid aan te nemen, doch zij vroegen zich, na de duidelijke richtlijnen van de Regering, met zorg af wat van een werkelijk overleg over de te geven bestemmingen terecht zal moeten komen.

Staat het overigens tevoren vast, dat werkelijk toekomstig economisch belangrijke, doch planologisch ongewenste verdere vestigingen zullen worden tegengehouden, wanneer de voorgenomen raffinaderij er eenmaal is? Deze leden meenden, dat de voor het onderhavige project voorgenomen bestemmingen evenmin houvast bieden als de huidige bestemming van dit gebied als stereotiepe „buffer” tegen een verkitting Amsterdam-Haarlem.

De aan het woord zijnde leden hadden kennis genomen van de bezorgdheid in het betrokken gebied, niet alleen ten aanzien van de stichting van deze raffinaderij, maar ook ten aanzien van de verdere plannen, nu de pijpleiding wordt gepland op 20 mln. ton. Zal men ook aan de ruimtelijke en luchtverontreinigingsproblemen het hoofd kunnen bieden, als deze leiding volledig wordt benut? Zij achtten meer inzicht hierover zeer gewenst, met name ten aanzien van de samenhangen in de petrochemische industrie, zodat ongeveer kan worden voorzien welke ontwikkeling kan worden verwacht. Deze leden zouden willen wijzen op de mogelijkheid van het opstellen van een schema (cf. „The Economist” ddo 8 mei 1965, blz. 670/671) van een samenhangend industrieel complex, hetwelk hier zou kunnen ontstaan naar het voorbeeld van het Italiaanse Bari.

Vele andere leden stelden met betrekking tot de regionale ruimtelijke ordening de navolgende vragen. Kan de Minister

een kaart overleggen, waaruit duidelijk blijkt, welk gebied ter grootte van 1500 ha uiteindelijk zal moeten worden bestemd voor het volgroeide complex van raffinaderijen en nevenbedrijven? Aan welke andere gebieden, buiten het nu te bestemmen terrein van 1500 ha, wordt gedacht voor de eventuele vestiging van bedrijven? Welk deel van de gereserveerde 1500 ha zal door Socony Mobil Oil Company worden bezet en/of in optie worden genomen? Waarop grondt de Minister zijn verwachting, dat het nu nog ontbrekende gedeelte van het totale terrein binnenkort tot industrieterrein kan worden bestemd? Aan welke termijn denkt de Minister in dit verband? Kan de bewindsman bij benadering aangeven hoe groot de directe werkgelegenheid per hectare van het hier bedoelde type industrie zal zijn? Hoe groot raamt hij de additionele werkgelegenheid in de toeleverende satellietbedrijven? Wordt er in het plan voldoende rekening gehouden met de instandhouding van bufferzones, waardoor kan worden verhinderd, dat woongebied onmiddellijk aan industriegebied komt te grenzen alsmede een minimaal noodzakelijk terrein voor recreatie gehandhaafd blijft? Zijn er concrete toezeggingen van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude voorhanden, waardoor de wijziging in de bestemming van 750 ha grond — nl. van agrarisch tot industrieterrein — verzekerd is?

De hier aan het woord zijnde leden vroegen zich met enige bezorgdheid af, of het in feite mogelijk zal zijn de ontwikkeling in het Noordzeekanaalgebied zodanig in de hand te houden, dat inderdaad de bewoonbaarheid van de streek gewaarborgd blijft. Hoewel zij alle begrip hadden voor de noodzaak om een met een oliepijpleiding te voeden raffinaderij aan een groot vaarwater te vestigen, ten einde een gemakkelijke afvoer van produkten mogelijk te maken, waren zij er niet van overtuigd, dat de door de betrokken maatschappij gewenste aanwezigheid van een reeds ontwikkeld industrieel centrum in de onmiddellijke nabijheid van de vestigingsplaats een ook voor de Regering doorslaggevende vestigingsvoorwaarde moet zijn. Zij zouden daaromtrent alsnog gaarne de visie van de bewindslieden vernemen. In dit verband was bij hen nog de vraag opgekomen, of niet de mogelijkheid bestaat, om althans een deel van de nevenindustrie in de meer noordelijk gelegen delen van de provincie te vestigen, waarbij het verbindende transport ten dele met secundaire pijpleidingen kan worden verzorgd. Zal, zo informeerden zij, de opslag van ruwe olie en van eindprodukten geheel in het Noordzeekanaalgebied worden ondergebracht? Is de mogelijkheid van een retourleiding voor eindprodukten overwogen, waardoor een verdergaande koppeling van het Noordzeekanaalgebied aan het Waterweggebied kan worden bereikt?

Met betrekking tot de aan het wetsontwerp ten grondslag liggende verwachting over een verdere uitbreiding van de petrochemische en aanverwante industrie nabij het Noordzeekanaal vroegen de aan het woord zijnde leden of de bewindslieden over gegevens beschikken, die de uitbreiding van de 4 mln. ton-raffinaderij tot een dubbele capaciteit en de bouw van een zeer grote olefinenkraker van meerdere honderdduizenden tonnen eindproductencapaciteit tot een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid maken. Zo ja, welke zijn deze gegevens dan? Hebben zich reeds andere ondernemingen gemeld, die zelfstandig of in samenwerking met Mobil Oil de verdere verwerking van petrochemische tussenprodukten ter hand willen nemen of heeft Mobil Oil wellicht zelf plannen in de richting van een verdere veredeling van petrochemische produkten?

Verscheidene leden stelden de vraag — ook aan de orde gesteld door drs. Verburg op het congres van de dr. Wiarda Beckman Stichting te Middelburg — of de voorgenomen verdere industrialisatie van Amsterdam wel past in het ruimtelijke ordeningsbeleid, dat in Nederland wordt gevoerd. Hoe denkt de Regering over de tijdens genoemd congres aan de orde gestelde kwesties? Hoe ziet zij, zo informeerden deze en sommige andere leden, de thans gedane voorstellen in het kader van het in Nederland uitgestippelde (regionale) industrialisatiebeleid?

Nu de voorgestelde oplossing uitgaat van een wijziging in de bestemming van 750 ha agrarische grond in industrieterrein,

vroegen de eerder aan het woord zijnde verscheidene leden zich af, of de belangen van de bevolking het best gediend zijn met een verdergaande industrialisatie dan wel met de handhaving van de agrarische bestemming dezer terreinen, of de toekenning daaraan van een recreatieve bestemming. Heeft de afweging van die belangen wel voldoende nauwkeurig plaatsgevonden? Hoe zullen overigens de instanties, die deze bestemming nog zullen moeten wijzigen, reageren? Worden zij door de eventuele aanvaarding van het wetsontwerp niet voor een moeilijk te verteren fait accompli gesteld? Hoe dient het voorbehoud, dat de Regering in de memorie van toelichting te dien aanzien maakt, eigenlijk te worden begrepen? Gesteld, dat overeenstemming op dit punt niet mogelijk zal zijn, moet dan het wetsontwerp worden ingetrokken?

Verscheidene leden zouden gaarne van de bewindslieden vernemen of deze, naast hun kwalitatieve toelichting met betrekking tot de wenselijkheid van de vestiging van een petrochemische industrie, ook een aantal kwantitatieve gegevens kunnen verstrekken. Zij dachten daarbij met name aan cijfers die voor het betrokken economisch-geografische gebied een inzicht verschaffen in de ontwikkeling van de bevolking en de beroepsbevolking, te verdelen naar industrie, diensten en overige sectoren, gerelateerd aan b.v. de jaren 1955 en 1960 en het jaar waarover de meest recente cijfers bekend zijn. Ook deze leden zouden gaarne willen vernemen wat de directe gevolgen zijn voor de werkgelegenheid, wanneer de vestiging eenmaal tot stand is gekomen.

Voorts vroegen zij waarop de bewindslieden de mogelijkheid van vestiging van een tweede raffinaderij hebben gebaseerd. Past een eventuele dergelijke expansie (met als consequentie een nog verdere uitbreiding van de petrochemische industrie) wel in de thans bestaande planologische opzet voor dit gebied, met name wanneer de thans geraamde 1500 ha voor bedoelde expansie niet voldoende zijn?

Sommige leden, die zich met vele van de voorafgaande opmerkingen konden verenigen, waren belangstellend te vernemen of er ook andere gebieden in ons land zijn waarvoor een soortgelijke redenering kan worden opgezet als in de memorie van toelichting is gevolgd voor Amsterdam? Zo ja, kunnen de bewindslieden dan aangeven, welke deze gebieden zijn? Is het, zo informeerden zij verder, noodzakelijk, dat voor het rendabel maken van de aan te leggen pijpleiding de oprichting van een tweede raffinaderij tot stand komt?

Enkele leden vonden het een veeg teken, dat bij voorbaat van deze tweede raffinaderij wordt uitgegaan, gezien de overcapaciteit van de ontworpen pijpleiding. Wordt daarmee niet vooruitgelopen op maatregelen in de planologisch-bestuurlijke sfeer, die voorwaarde zijn voor het vastleggen van een bestemming als hier bedoeld?

De commissie vroeg ten slotte of over de voorgenomen vestiging van een petrochemische industrie ten zuiden van het Noordzeekanaal ook overleg heeft plaatsgevonden met de gemeente Haarlem en omliggende gemeenten. Tijdens een hearing met de betrokken gemeentebesturen is gebleken, dat deze niet gerust zijn op de gevolgen, die van een dergelijke industrie óók voor hun gebied kunnen voortvloeien.

§ 3. Gevaar voor lucht en/of waterverontreiniging

Een van de belangrijkste aspecten, zo werd uit de commissie betoogd, van de vestiging ener raffinaderij en petrochemische industrie langs het Noordzeekanaal wordt gevormd door de gevaren voor lucht- en waterverontreiniging. In de reacties op dit wetsontwerp is juist dit aspect, en vooral het gevaar voor de luchtverontreiniging, duidelijk naar voren gekomen.

Verscheidene leden wezen in dit verband op het zojuist verschenen rapport van de werkgroep „Hygiëne van het milieu” van de streekplancommissie Noordzeekanaalgebied, meer in het bijzonder op de daarin voorkomende passage: „In Amsterdam-Noord en vermoedelijk ook in een deel der gemeenten Velsen en Beverwijk en een stuk van de Zaanstreek wordt de toelaatbare grens reeds dicht benaderd, zo niet af en toe over-

schreden". De aan het woord zijnde leden hadden er nota van genomen, dat de bewindsliden, blijkens de memorie van toelichting, vertrouwen dat de initiatiefnemers tot het project voor de hier bedoelde gevaren een aanvaardbare oplossing kunnen bieden. Tegen de achtergrond van de zojuist vermelde passage waren zij bijzonder belangstellend te vernemen, waarop dit vertrouwen is gebaseerd. Naar hun mening kan een verantwoord beslissing eigenlijk pas genomen worden wanneer een duidelijk inzicht bestaat in het complexe probleem van de verontreiniging van water en — voor dit geval meer in het bijzonder — van lucht.

Vele leden, die de zorg konden delen, welke uit de memorie van toelichting spreekt ten aanzien van een mogelijke luchtverontreiniging, vroegen zich af of er — evenals zulks geschiedt bij het optreden van hinder — wel voldoende waarborgen bestaan, dat een eventueel optredende schade ook vergoed wordt. In dit verband vestigden zij er de aandacht op, dat onderlinge beïnvloeding van de uitworp van verschillende bedrijven grote schade aan de gezondheid van mens, dier en gewas kan veroorzaken. Met nadruk wezen zij daarbij op de onlangs tijdens mist in het Westland opgetreden luchtverontreiniging (naar het lijkt een onverwachte vorm van „Los-Angeles-smog”), welke — blijkens de verschenen berichten — bijzonder grote schade heeft veroorzaakt. Zal, zo vroegen deze leden ten slotte, ook aan de reukverontreiniging aandacht worden geschonken?

Vele andere leden vroegen, welke overheidsinstanties zijn betrokken bij het overleg om te komen tot een aanvaardbare oplossing voor het binnen de perken houden van de lucht- en waterverontreiniging. Welke van deze instanties zijn voldoende geëquipeerd om de noodzakelijke technologische eisen en criteria te formuleren? Mag worden verwacht, dat het geheel van eisen en criteria, zoals dit in overleg met Socony Mobil Oil zal worden vastgesteld, voor publikatie wordt vrijgegeven?

Zullen de bedrijfsoperaties ook kunnen worden gewijzigd of onderbroken bij mist, inversie of windstil weer? Biedt de Hinderwet in haar huidige vorm hiertoe voldoende mogelijkheden?

Hoewel de aan het woord zijn leden niet te diep in allerlei technische detailvragen wilden afdalen, zouden zij toch gaarne vernemen, of de bij raffinage vrijkomende residuale ter plaatse als brandstof zal worden gebruikt. Welke voorzieningen zullen dan worden getroffen om het zwaveldioxydegehalte in het Noordzeekanaalgebied op leefniveau beneden de toelaatbare grens te houden?

Welke naburige woongebieden zullen in verband met de overheersende windrichting het meest last ondervinden, indien achteraf blijkt, dat luchtverontreiniging niet geheel kan worden vermeden?

Sommige leden zouden nog gaarne van de bewindsliden willen vernemen of op grond van elders, in binnen- en buitenland, opgedane ervaringen is gebleken, dat raffinaderijen zodanig kunnen worden opgezet dat het gevaar van luchtverontreiniging nihil is.

Algemeen werd vanuit de commissie gepleit voor de meest duidelijke garanties van de Regering in dit opzicht.

§ 4. Verspreide opmerkingen

Is bij de raming van de kosten van aanleg ook rekening gehouden met onverwachte omstandigheden, zoals die zich hebben voorgedaan bij de aanleg van gasleidingen door de N.V. Nederlandse Gasunie in de provincie Zuidholland, waar extra-voorzieningen en aanzienlijke vertragingen bij de aanleg van de leidingen tot niet geringe kostenverhogingen hebben geleid?

Is het mogelijk door een pijpleiding, als thans geprojecteerd, behalve ruwe olie tevens lichte produkten te vervoeren, die voor de chemische industrie van betekenis zijn?

Op welke wijze wordt bij het uitzetten van het tracé van de pijpleiding rekening gehouden met de belangen van de landeigenaren en -bezitters? Worden recreatiegebieden zoveel mogelijk ontzien? In welke mate zal met een gemeentelijk uitbreidingsplan of toekomstig uitbreidingsplan (b.v. voor gebieden met een beperkt agrarisch grondgebied) rekening worden gehouden?

Mag worden aangenomen, dat de recente bepalingen van de Regering van de Verenigde Staten ter beperking van de dollar-export de plannen van Socony Mobil Oil niet zodanig zullen beïnvloeden, dat daardoor de expansie van het bedrijf zal worden afgeremd?

Waarom participeert de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude niet in het aandelenkapitaal van de op te richten N.V., die ten doel heeft de aanleg en exploitatie van een pijpleiding mogelijk te maken? Deze gemeente zal immers 750 ha grond voor het benodigde industrieterrein beschikbaar moeten stellen. Zijn met deze gemeente (en evt. andere gemeenten) besprekingen hierover gevoerd?

Aldus vastgesteld 24 november 1965.

NEDERHORST
ROEMERS
BLAISSE
REEHORST
VAN DER PEIJL
VAN DER MEI
ASSMANN
SCHMELZER
VAN SON
JOEKES
OELE
NELISSEN
ROOLVINK
PORTHEINE
BOERSMA.